

[Finansministeren.]

konservative, men på spørgsmålet som helhed, og det må have lejlighed til at drøfte tingene igennem også med de skattetekniske eksperter, som her i høj grad må have et ord at sige. Jeg har ikke noget imod, at man søger at nå frem til et udvalg som det, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har foreslået. Jeg er noget i tvivl om, for at sige det mildt, at den sammensætning af udvalget, som det ærede medlem foreslår, er, som den bør være, men jeg vil finde det mest rimeligt, om man efter denne behandling her i salen nedsætter et udvalg og dør nærmere drøfter formen for et, skal vi sige permanent udvalg, som skal arbejde med spørgsmålet indenfor den periode, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ønsker, eller en længere periode.

Jeg gentager, hvad jeg sagde indledningsvis, at jeg tror ikke på, man kan udforme et sådant forslag om præmiering af opsparing, uden at det kommer til at rumme betydelige urimeligheder og uretfærdigheder. Jeg er på forhånd ganske overordentlig skeptisk overfor den tanke, der her er udtrykt i forslags form, men jeg har ikke noget imod — hvem kan have det? —, at vi så noget ser på tingene i et udvalg, og det skal jeg erklære mig villig til at medvirke til.

Thorkil Kristensen: Jeg takker den højtærede finansminister for den saglige måde, hvorpå han har taget det foreliggende lovforslag. Det er jo rigtigt, at problemet, hvilke krav det eventuelt vil stille til statskassen, er et meget vigtigt moment i hele denne sag. Som jeg sagde ved fremsættelsen af lovforslaget, har vi ikke været i stand til at få beregnet det sandsynlige provenu af den præmiering, vi har foreslået, men jeg er naturligvis klar over, at der må gøres et nyt og grundigt forsøg på at få i hvert fald et skøn over dette provenu, for at man kan overse de finansielle konsekvenser, og jeg er enig med den højtærede finansminister i, at der er et dækningsproblem. Det er jo så heldigt, at hvis forslaget gennemføres i år, vil dækningsproblemet først blive aktuelt i 1952.

Den højtærede finansminister udtalte iøvrigt skepsis med hensyn til mulighederne for at gennemføre en sådan præmiering af opsparing på en måde, der var teknisk og socialt forsvarlig. Som jeg sagde ved fremsættelsen, er jeg klar over, at spørgsmålet er meget vanskeligt. Vi har i modsætning til det radikale venstre ment at burde gøre et forsøg på en formulering, men vi er klar

over, at det er et forsøg. Det er en skitse, som vi ønsker nærmere undersøgt. Jeg ønsker dog at understrege, at jeg mener, at selve princippet i lovforslaget er et princip, som vi bør tage alvorligt op i vor skattelovgivning, og andet har jeg ikke ment med mine bemærkninger om skattekommissionen. Jeg mener, at hvis man skal lægge stor vægt på indkomstskatten i vort skattesystem, hvad jeg forstår er det, det nuværende regeringsparti gerne vil, så må man tage det spørgsmål alvorligt op, om den indkomst, der opspares, kan behandles anderledes, det vil sige gunstigere, end indkomster der forbruges. Det er jo i virkeligheden det princip, der ligger til grund for det foreliggende lovforslag. Men jeg er tilfreds med, at den højtærede finansminister er villig til at undersøge spørgsmålet nærmere og er villig til at drøfte tingene i et udvalg.

Hvad angår det af det radikale venstre stillede forslag til beslutning, er jeg ligesom den højtærede minister i tvivl om, hvorvidt den foreslåede udvalgssammensætning er den rigtige, men jeg vil slutte mig til hans forslag om, at begge forslag bliver henvist til et udvalg nedsat af det høje ting, så vi kan se nærmere på det dér.

Bertel Dahlgaard: Det forslag til beslutning, som det radikale venstre har fremsat, og som er til behandling her, blev jo indbragt i folketinget omtrent samtidig med, at repræsentanter for venstre og konservative stillede det forslag til lov om præmiering af opsparing, som også foreligger til behandling her.

Det, at to sådanne lovforslag indbringes i folketinget af tre partier, viser, at det her drejer sig om et aktuelt spørgsmål af meget stor rækkevidde, og det drejer sig om et spørgsmål, som vi indenfor det radikale venstre i høj grad ønsker klarlagt med det formål at nå et resultat.

Når jeg ser efter i det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens fremsættelsestale og ser, hvilke synspunkter der ligger til grund for lovforslaget, så finder jeg heri synspunkter, som vi er enige i. Der er for det første det synspunkt, at opsparingen her i landet er for ringe, set i forhold til den nødvendige kapitalinvestering. Vi ser, at opsparingen her i landet i de sidste år i afgørende grad er sket igennem selskaber og offentlige kasser, men den individuelle opsparing har ikke stået mål med de opgaver, genopbygningen stiller os, og derved opstår det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen